

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Vi har stillet forslaget om også i år at afsætte beløbet til de behandlingsinstitutioner, som drives eller støttes af en række patientorganisationer.

Man kan stemme for det, og dermed er det gennemført. Man kan stemme imod, som man har lovet at man vil, og så bliver det ikke gennemført. Det er hr. Kofod-Svendensens afgørelse, om det skal ske.

Og så vil jeg godt gentage det spørgsmål, som jeg har stillet et par gange: Er det ikke en del af udmøntningen af mankoerne i finanslovsforslaget, at færgerne skal sælges?

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg er faktisk ked af at blive ved – også fordi jeg risikerer, at formanden bliver træt af mig – men jeg synes ikke, jeg får noget svar.

Jeg synes ikke engang, der bliver gjort forsøg på at svare. Men det kan jo være, at det er, fordi Kristeligt Folkeparti har indset, at her er noget, der er gået galt.

Finansloven skal først til endelig behandling engang i aften og i morgen. Det, man måske kunne få Kristeligt Folkeparti til at love på nuværende tidspunkt, er, at man vil tage kontakt med finansministeren i et sidste forsøg på at få den bevilling på.

Jeg synes, det er alvorligt. Jeg vil godt gentage, hvad det drejer sig om, også i et forsøg på at bevæge finansministerens hjerte – hvis det overhovedet kan lade sig gøre, det kan man selvfølgelig være i tvivl om.

Det, det drejer sig om, er, at der er nogle private behandlingssteder drevet af private organisationer – det drejer sig om Gigtforeningen, Scleroseforeningen, Polioforeningen, Muskel-svindfonden – altså behandlingssteder for folk, der er meget hårdt ramt. De har været sikret 10 mio. kr. i 1989.

Den bevilling falder helt væk i 1990.

Jeg synes, at også De Konservative burde anerkende den indsats, der ydes af private organisationer på det sundhedsmæssige område, og fortsætte den bevilling, som blev givet i 1989, men som sagt vil jeg endnu en gang appellere til hr. Kofod-Svendens om enten at give et svar nu eller give tilsagn om, at man vil tage en sidste runde omkring det problem.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Det har altid været kendetegnende for det frivillige arbejde, både inden for det sociale og det sundhedsmæssige område, at det blev holdt fri af partipolitik, og at man så på anvendelsen af midlerne inden for det pågældende område, og om der var behov for det.

Det er helt uhyggeligt, når vi er i gang med at opbygge et socialvæsen og en sundhedssektor, som i større grad skal bygge på frivillig indsats, og som i større grad skal læne sig op ad, at vi bærer ansvar for hinanden, og det er private organisationer, som skal med ind og tage ansvaret, hvis de så samtidig bliver målt og vejet politisk og ikke efter den indsats, som de gør. Jeg synes, at det er nogle af de ting, som Kristeligt Folkeparti lader skinne igennem i sin prioritering, og det synes jeg er en uhyggelig udvikling.

Med hensyn til det særlige emne, som kun drejer sig om de ca. 20 pct. af den danske befolkning, som det her angår, vil jeg spørge hr. Kofod-Svendens, hvordan jeg skal opfatte hans bemærkninger. Jeg vil nødig forstå dem i den retning, at patientorganisationerne bare kan søge. Det kan de jo gøre, de kan skrive tonsvis af papir og ikke få et kvæk hjem.

Men vil Kristeligt Folkeparti for at vise sin gode vilje i løbet af det kommende finansår medvirke til at skaffe midler til at få de patientråd op at stå ved, at vi går på jagt rundt om i hjørnerne i finansloven og finder steder, hvor der er penge, der ikke bliver brugt? Eller vil man bare komme med de sædvanlige forklaringer om, at det kan man ikke, for man er bundet af forlig osv. osv.? For så er det jo til syvende og sidst tom snak og et udtryk for, hvor Kristeligt Folkepartis vilje sidder – eller den har man måske solgt for at indgå det her forlig?

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Hr. Torben Lund er åbenbart forarget over, at vi i Det Radikale Venstre går ind for mangfoldighed, at vi går ind for ytringsfrihed, også når de, der ønsker at ytre sig, er uenige med os eller vi er uenige med dem; og det er jo tilfældet med Pro Vita-affæren.

Men der er faktisk masser af bevillinger på finansloven, som mange mennesker i det danske samfund sikkert er uenige i. Vi har aldrig